

Laler, at det vilde være fornødent at faae en udtryffeligt Bestemmelse med Hensyn til Løbedagene. Jeg fandt, at der var saameget mere Anledning til at stille et saadant Ændringsforslag, som det forekommer mig, at de Forhandlinger, der have fundet Sted om Lovforslaget i det andet Thing, have efterladt ikke ringe Tvivl om, hvad Meningen egentlig kunde have været, og ikke blot Forhandlingerne der, men ogsaa Slutningen af de Bemærkninger, der ledsagede den høitærede Indenrigsministers Forslag, gjorde, at jeg ogsaa maatte finde det ønskelig, at der kom en udtryffeligt Bestemmelse om Løbedagene. Jeg skal slet ikke komme ind paa, hvad den ærede Rigsdagsmand for Sorø (Alberti) omtalte, nemlig alle de Tvivl, der kunne reises med Hensyn til Tilfælde, hvor der tilkommer eller ikke tilkommer Løbedage; men saameget er dog vist, at Praxis paa den forunderligste Maade har udtrakt de Tilfælde, hvor Løbedage skulle gives. Man har sagt, og det er navnlig blevet sagt under Sagens Behandling i det andet Thing, og jeg skulde feile meget, om ikke den høitærede Indenrigsminister selv har udtalt det, at Danske Lov 5—14—3, den Artikel, der var bleven nævnet og som angaar Løbedage, efter sin Forbindelse kun angik de Gjældsforhold, som bleve stiftede paa den i første Artikel omtalte Maade. Men jeg tror, at man der har overset en væsentlig Ting, som jeg skal nævne, skjøndt jeg af nærliggende Grunde nødig vil komme med en særegen Argumentation. Jeg tror imidlertid dog sige, at idet man, som det er bekjendt af Forhandlingerne i det andet Thing, ikke har havt bestemte Omslagsterminer i Norge, var det dog Tilfældet, at den med Christian den Femtes Danske Lov saagodtsom samtidige Norske Lov, der som sagt slet ikke kjenner Omslagsterminer, har i Stedet for den under nærværende Sag omhandlede tredje Artikel en første Artikel, som siger, at Gjælden skal berigtiges til en bestemt Tid, men saa udtryffeligt spør til, at der, hvad der kræves efter Gjældsforpligtelser, Gjældsbreve, Gjældsforfkrivninger og Kontrakter, skal komme Løbedage. Jeg tror altsaa, at Danske Lov 5—14—3 hos os har hjemlet, ikke blot paa Grund af sin Forbindelse med første Artikel, men netop fordi det har viist sig, at disse Løbedage ere aldeles uafhængige af Terminerne, at saadanne Løbedage her maa tilstaa. Er dette nu givet, er det sikkert Tilfældet, som jeg før tillod mig at antyde, at det er fornødent nu efter dette Lovforslag at faae Løbedagene bestemte, hvis man vil have, at saadanne skulle indtræde. Det forholder sig ikke blot, som den ærede Rigsdagsmand for Sorø sagde, at der ellers let kunde fremkaldes Tvivl, der dog nu ved Ændringsforslaget lod sig forebygge, men det forekommer mig tillige, at selve Slutningen af de Bemærkninger, der ledsage Lovforslaget ikke godt kunne indlade at fremkalde Tvivl om, hvad Meningen af Lovforslaget — altsaa den eventuelle Lov — skulde være. Der siges

nemlig i Slutningen af disse Bemærkninger til Lovforslaget, at man ikke har tænkt paa at høre Bestemmelserne angaaende Terminerne i den første Artikel, for det Første af den Grund, at der er Forhold, som i deres hele Vedvaren knytte sig dertil, og der nævnes et Par Forordninger, hvorom dette gjælder; men saa siges der ogsaa, at 5—14—3, den her omtvistede Bestemmelse, indtil videre maa vedblive at være Reglen for Forhold, som ere stiftede paa Grundlag af den hidtil gjældende Lovgivning, og mig forekommer det, at denne Yttring kunde fremkalde Tvivl om, hvorvidt der i Fremtiden skal tilstaa Løbedage for andre Gjældsforpligtelser end dem, der knytte sig til Omflagsterminerne. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at Lovforslaget nævner, at det er tilladt at paadrage sig Gjældsforpligtelser af enhver Art til hvilken som helst Tid, man vil, og derfor tror jeg, at den ærede Rigsdagsmand for Sorø har handlet rigtigt i at søge at faae optaget i Lovforslaget en Bestemmelse, som skulde gaa ud paa, at der fremdeles skulde ydes de paagjældende Debitorer Løbedage. Man har derved, tror jeg, virkelig ogsaa betraadt den rette Vej, fordi han slet ikke er kommen ind paa disse af særegne Forhold afhængige Betragtninger, der have medført en Dmtale under Forhandlingerne i det andet Thing af det aldeles Særegne, at den, der stylder Husleie, efter den bestaaende Praxis har Løbedage, naar han fremdeles skal bo i Leiligheden, men ikke har Løbedage, naar han skal flytte. Det er altsaa nødvendigt at faae en Bestemmelse her. Men idet jeg har anført dette til Forsvar for, at der er fremkommet Ændringsforslag fra den ærede Rigsdagsmand for Sorø, vil jeg ikke dermed sige Andet end, at det Forslag, der er fremkommet fra den ærede Indenrigsminister, forekommer mig for det Første at afhjælpe den Mangel, som jeg har lagt Vægt paa, og dernæst at være i det Hele af et saadant Indhold med Hensyn til Pengeomsætninger, med Hensyn til, at vedkommende Debitor ikke skal være alt for meget i Kreditors Magt, og med Hensyn til andre Betragtninger, at jeg ikke kan Andet end anse det for at være særdeles heldigt. Jeg tror, at den ærede Indenrigsminister derved paa en meget hensigtsmæssig Maade har indløst, jeg vil ikke sige en Erklæring, men snarere et Løfte om, at han, naar der maatte fremkomme et tilstrækkelig tilfredsstillende Ændringsforslag angaaende dette vigtige Punkt, vilde være tilbøjelig til ogsaa at bidrage til, at det blev optaget i Loven. Altsaa vil jeg for mit Vedkommende stemme for Indenrigsministerens Forslag, og jeg tilraader ogsaa de øvrige Medlemmer at gjøre det, dog at jeg med Hensyn til Affattelsen af det Punkt, der blev fremhævet af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgtreds (Rimestad), ogsaa vilde anse det for ønskelig, at der i den af ham antydede Retning maatte foregaa en Modifikation af Indenrigsministerens Forslag.